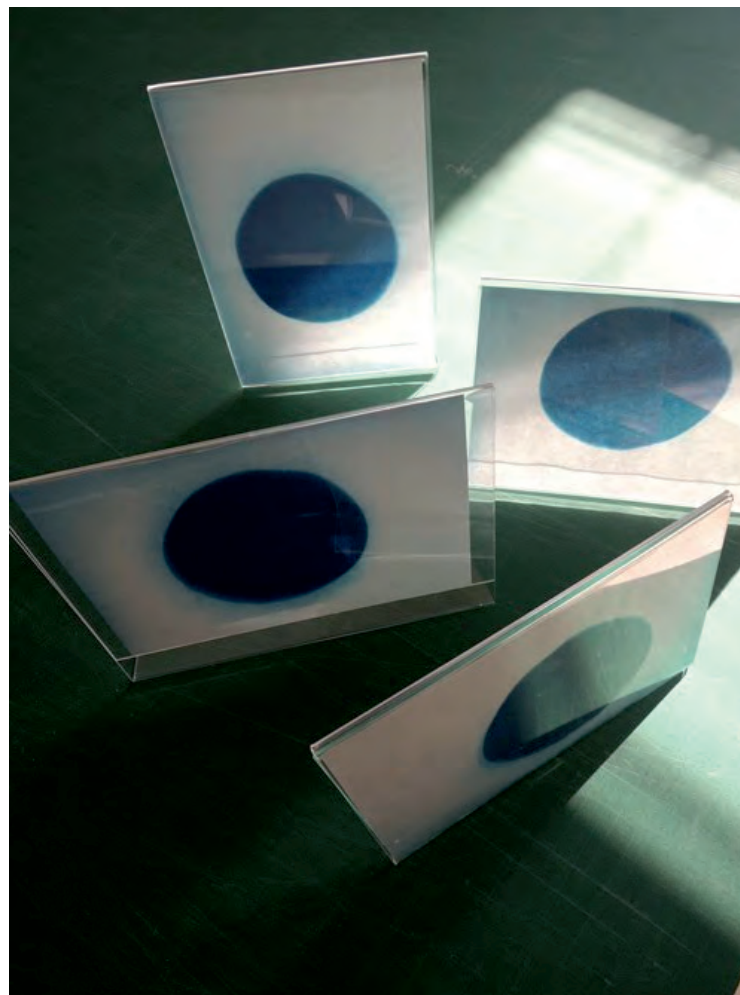

Richard Loskot (1984)

Richard Loskot žije a tvoří v Ústí nad Labem, kde se podílí na současném kulturním dění. V Ústí inicioval v souvislosti s problémy Činoherního divadla otevření kina Hraničář, kde se nyní spolupodílí na jeho provozování a koncepci. Přednáší na fakultě umění a designu UJEP. V Ústí nad Labem se spolupodílel na programu galerie Emila Filly, založil akustickou galerii v podchodu Procházka pod skutečností, inicioval Pecha Kucha a řadu dalších kulturních akcí.

Studoval na Technické univerzitě v Liberci u Stanislava Zippeho, dva roky studoval na akademii v Mnichově u Magdaleny Jetelové, s kterou od té doby spolupracuje. V roce 2012 a 2014 se dostal mezi finalisty Geny Jindřicha Chalupického, kde v roce 2014 získal diváckou cenu Respektu. Spolupracuje s architektonickým uskupením Mjolk, v současné době ho přizvala milánská galerie Boccanera mezi své kmenové umělce.

Barbora Špičáková, 2015

Richard Loskot: Otisky Slunce (Solar Impression), 2014

Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.
Archiv výtvarného umění, o.s.

GFÚ

ARCHIV

Vás srdečně zvou
na čtyřicátou osmou výstavu cyklu
Setkávání

Richard Loskot:
Druhotná příroda
(instalace, záznamy realizací)

zahájení ve čtvrtek 18. června 2015
v 16:30 hodin

úvodní slovo Barbora Špičáková
na flétny zahrají Marie Kroužková
a Adam Nastulczyk

otevřeno 19. června - 31. srpna 2015
po-pá 8.00-16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR
Boční II, 140 00 Praha 4-Spořilov
www.ig.cas.cz
www.artarchiv.cz

Výstavy Setkávání v GFÚ podporuje MČ Praha 4.

Richard Loskot rád pozoruje rozličné jevy a principy. Nejraději ty, které obyčejně nevidíme, respektive vědomě nevnímáme. Fascinuje ho světlo, čas, pohyb, teplo i zvuk. Snaží se pochopit a přijít na principy jejich vzniku a fungování. Vzdáleně komplikované děje přibližuje divákovi jednoduše, chytře a pochopitelně, vždy s vazbou na daný prostor. Každou výstavu komponuje pro daný prostor na míru, pracuje po svém a pokaždé jinak. Nebojí se technologických prostředků, díky kterým vytváří aktivní instalace, jejichž součástí je často právě divák. Jednoduchými a rafinovanými postupy se snaží podat základní jevy a principy jiným způsobem.

Barbora Špičáková, 2015

Richard Loskot nevytváří artefakty ve smyslu konkrétních uměleckých předmětů, které pak snadno vstupují do systému obchodu s uměním. Jeho díla jsou daleko více procesem, při němž inscenuje děje a buduje prostředí, aby tak „konzumentovi umění“ i náhodnému chodci nabídnul nevšední (nikoliv však šokující) zážitek. Prostřednictvím tohoto zážitku dochází nejenom k posunu perspektivy vnímání určitého prostoru, založenému často na vztahu a konfrontaci reálného a technického (virtuálního, uměleckého), ale především k uvědomění si samotného vnímání, jeho podmíněnosti a zakořenění v konvencích.

Richard Loskot: Jiné místo (Another place), 2012

Richardovy instalace a enviromenty glosují současný technicistní svět a obracejí se k otázkám našeho bytí v tomto světě. I přesto, nebo právě proto, že mají až filosofický rozměr (jak naznačují již názvy děl Podstata věcí, 2011; Procházka pod skutečností, 2011), uplatňují se v nich základní témata, která definovala a strukturovala lidskou zkušenost již od nepaměti – světlo, slunce, čas, příroda, voda, růst atd. Autor často dochází k jejich simulaci prostřednictvím současné techniky a technických systémů, ovšem díky určitému

optimistickému nadhledu (nebo spíše nadšenému a radostnému zaujetí) se právě technické systémy stávají výstižnou metaforou a personifikací přírodních procesů a jevů. Technické a přírodní tak Richard Loskot nestaví proti sobě jako vylučující se fenomény. V jeho tvorbě to nejsou opozita, ale spíše spojené nádoby či vzájemně nastavená zrcadla.

Vendula Fremlová, artlist.cz